

Publicerad 2008-01-20 14:11 av RS

Baserad på en sann händelse om en bekant som alla tyckte om...

Han var endast 17 år då han plötsligt en natt lämnade oss...

Han beskrivs av sin mor och vänner som en ängel som förgyllde andras tillvaro trots sin svåra sjukdom.

Natten

Jag trodde jag var frisk!

Läkarna förutspådde ett lyckligt fortsatt liv.

Jag hade kämpat emot en av de värsta sjukdomarna

som kunnat drabba en människa ... LEUKEMI ...

Och segrat med flaggan i topp!

Mitt liv blev normalt efter en lång sjukdomsperiod

Jag glömde snabbt allt det förgånga...alla sjukhusbesök, gråtande anhöriga osv...

Endast en liten sak påminde om mitt förflutna som leukemipatient, det att jag gick på kontroller en gång i månaden

Mitt liv förändrades toltalt då jag kom till gymnasiet

Jag ficka massvis med nya vänner

En härlig tid som kom att betyda mycket för mig

Året på 1:a klassen gick snabbt...

Nu började 2:a året!

Nu hade jag massvis med vänner, och jag var så glad för det

Hälsade på alla som kom emot...och de hälsade tillbaka med ett glatt leende...så hade det inte alltid varit

Månaderna före jul märkte läkarna att inte allt stod rätt till...

Man började tro att jag hade fått tillbaka leukemin.

Jag blev förfärad i mitt inre...men bestämde mig för att inte visa denna förfäran för de andra...jag ville fortsätta vara glad! Den Johan jag alltid hade varit i deras ögon!

Jag fick en medicinering...något nytt...läkarna ville prova något som kanske kunde göra mig bättre snabbare och för gott

Tyvärr misstog de sig...

Veckorna flög förbi och jag gav inte upp hoppet...jag fortsatte att vara den jag hade varit under de nu snart 2 åren jag gått i gymnasiet.

Det var klart för mig att detta skulle gå över snabbt...ingen skulle behöva veta om det! Jag skulle bli frisk igen! SNABBT!

En kväll...

Jag blev väldigt dålig i magen...

Mina föräldrar blev först väldigt oroliga

men vi lungnade oss snabbt med att det var nog en av biverkningarna

min mamma och pappa var trötta och bestämde sig för att gå och lägga sig

det var helt rätt

"Jag klarar mig nog!"

"Kom och väck mig om det är nåt!", sade mamma

Jag mådde dåligt...

Uh...vilken hemsk känsla...

"Jag kan inte sova....så törstig jag är!", tänkte jag för mig själv ensam i mitt mörka rum.

Steg upp med siktet mot trappan...rörde mig långsamt...jag mådde inte riktigt bra...

kom upp för trappan ...

Tog ett glas

--- På morgonen hittade Johans mamma och pappa honom död i köket med glaset bredvid sig ---

Jag vill hedra hans minne genom denna text, jag vet inte om det är rätt. Men något säger mig att jag skall
återberätta denna tragiska händelse i hans ställe.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren RS med Poeter.se id #21063 innehar upphovsrätten